

KEREPESI NÉMET ÖNKORMÁNYZAT LAPJA MINDEN HÁZTARTÁS RÉSZÉRE INGYEN RENDELKEZÉSRE ÁLL

KEREPESCH & Press

2014. I. évf. 1. szám · Február

Wéber Ede „Kerepes embere”

KEREPESCH
& Press
2014

Legyen e a testvérvárosunk Herbertingen?

JÓ HÍRÜNK VAN. MEG VAN A KEREPESI SVÁBOK ELSŐ BIZTOS NÉMETORSZÁGI SZÁRMAZÁSI HELYE. EZÉRT ÖRÖMMEL EGÉSZÍTEM KI AZ EDDIGI KUTATÁSUNKAT A WWW.NOK.UW.HU OLDALON. A KNÚL - KNULL CSALÁD EREDETÉT ILLETŐEN BIZONYÍTOTT, HOGY KNOLL -NAK HÍVTÁK ŐKET. A DUNA MELLETTI HERBERTINGENBŐL JÖTTEK IDE ÉS 1722-BEN MÁR KEREPESEN ITT LAKTAK. SAJNOS NEM MI DÖNTJÜK EL. VOLT MÁR SOK PRÓBÁLKOZÁS, DE A POLGÁRMESTERÜNK HÍRE MÉG A HATÁRON TÚL IS ISMERT VOLT. ERRE HIVATKOZVA VOLT, AKI NEM KÉRTE VELE A KAPCSOLATOT.

Az N.Ö.K.

KEREPESEN A NÉMETSÉG ÖNSZERVEZŐDÉSE NYOMÁN LÉTRE JÖHETETT

A NÉMET NEMZETISÉGŰEK ÖNKORMÁNYZATA.

A TÖBB MINT 300 ÉVE EGYKOR NAGYSZÁMBAN KEREPESEN ÉLŐ,

DE MA IS LEGNAGYOBB SZÁMÚ NEMZETISÉG ÉRDEKEIT KÉPVISELI AZ NÖK.

Sokan nem is gondolták tán, hogy az ő családjukban is voltak régen németek. Büszkeségünk hogy Iskolánkban a háromszáz diákból, százan már a német nemzetiségi oktatást választották és az óvodai németoktatás is szépen halad. Fontos a nyelvtanulás és még hagyományokat is tanulnak gyermekeink. A Stammtisch klub kultúrcsoportunk szerdán délutánonként találkozik a művelődési házban. Ide szívesen várunk mindenkit, aki szereti a jó közösséget.

Nem csak a Kerepesi rendezvényeink, a sörfesztivál, de egyéb a csoportot is összetartó programjaink, szólnak a teljes Kerepesi lakossághoz. A nemrég tartott Márton napi ünnepségen, amit közösen tartottunk az iskolásokkal, óvodásokkal, több mint 400 fő volt a Szilasligeti közösségi háznál.

Most is szeretettel meghívtuk azokat, akik szeretnek jól szórakozni és eljönnének a Kerepesi, Forrás művelődési házba 2014. Február 15-

én a pótszilveszteri – Farsangi multságunkra. Svábruha vagy jelmez, vagy mindkettő ez a fő. Egy „batus bál” azért is jó, mert összekovácsolhatja a közösséget Kerepesen. Kiváló fellépőket, előadókat hívtunk, Éles István Humoristát, Bagdi Erzsit és Pászthy Viki énekest és a sramli-és a mulatós zene szólhat hajnalig, az Adria Band-del. Ahogy megszokhatták az

*NÖK szervezései jó hangulatúak.
06-28-560 010 (Stammtisch)*

Wéber Ede „Kerepes embere”

A címet: Franka Tibor 2013-ban megjelent Kerepes város című könyvéből vettem, nem mintha ezzel a megnevezéssel egyet értenék, mert Kerepesnek kb. Tízezer embere van, és még milyen sok volt, ha az eltávozottakat is hozzáadjuk! Híres, illetve Kerepesért sokat tett embere viszont már sokkal kevesebb, ezért talán valami megkülönböztető, megtisztelő jelzővel kellett volna illetni azokat, akik valóban sokat tettek és tesznek a városért.

Most Wéber Edére emlékezve: Simone Weil francia filozófusnő mondatát hívnám segítségül: „Meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk.” Kerepesnek ugyanis nem sok olyan karizmatikus, önzetlen, nagy munkabírási, híressé vált személye van, akiket nem kellene elfelejteni! A környező helységek példáját említve: Kistarcsa őrzi és ápolja Simándi József (világhírű tenor) emlékét, Nagytarcsa Sztéhló Gáborra emlékezik, Mogyoródé Juhász Jácint... és még nagyon sokáig lehetne sorolni. Kerepesnek is jutott egy svájci származású, német anyanyelvű Wéber Ede, akinek az itteni tevékenységét néhány mondatban említik a korábbi írások, és a jelenlegi is: nevezetesen azt, hogy kerepesi birtokának felparcellázásával megalapította – Kerepes részeként, – Helvéciatelepet, a később Szilasligetnek nevezett településrészt.

(Folytatjuk) 2014. január 14. Szászné

Beköszönés - bemutatkozás

ENGEDJÉK, HOGY BE IS MUTATKOZHASSUNK
ÖNÖKNEK, ÉS HOGY ÜDVÖZÖLJÜK ÖNÖKET
AZ ÚJ LAP OLDALAIN.

Talán, mint Springer Krisztina vagy a Német önkormányzat Kerepesi elnöke és párom pedig Springer Friedrich (a rádiós Ugrójani) gondolom, már ismertek vagyunk valamennyire Kerepesen.

Lassan az első etap vége felé járunk és első négy évét jól teljesítette eddig a Kerepesi német önkormányzat, minden határozatot meghozott és végrehajtott, amit csak le lehetett és elindította a német nyelvű nevelést oktatást is. Tulajdonképpen hátradőlhetnénk és élvezhetnénk munkánk gyümölcsét és csak fenn kéne tartani a jelen helyzetet és elégedettek is lehetnénk mindennel.

Az ország legtöbbször értékelt nemzetiségi önkormányzata kerepesi német lett 2013-ban, megalakulásunk óta folyamatosan nyertes pályázatokat tudhatunk be és a gyermektáborunk is sikeres, a népszámlálási eredmények kimagaslóak voltak. Van egyesületünk, Stammtisch táncsoport Edelweiss énekkar stb. sokáig csodálhatnánk, de nem is kell, hisz a legnagyobb kisebbség Kerepesen ma már a német. De nem hiszem, hogy ennyi lenne a dolgunk. Folytatjuk és céljaink magas mé-

rcével vannak jelezve. Igaz elsősorban a kerepesi német származásúakat képviseljük, de egész Kerepest szeretnénk szolgálni eredményeinkkel. Ezért jött létre ez az újság is. Ideje hogy egy lapunk legyen bár Kerepesi rádiója eddig is sokat segített a munkánkban. Szeretnénk rendszeresen tájékoztatni önöket a célokról, eredményekről és a problémákról is. Nem csak dicshimnuszokra van szükség, bár tudom, jól esik, ha az ember vállát megveregetik néha és elismerést kap. Sorra szándékozunk venni a Kerepesi vonatkozású elsősorban kulturális hagyományokat érintő problémákat, gondokat és a társadalmi jellegű kérdéseket is, ha van rá igény és fogékonyság önökben. Mi nem a települési önkormányzat vagyunk. Nem is tudunk ígérni sem, mint azt politikusaink teszik. Amit tehetünk felhívni a figyelmet helyzetekre, állapotokra és ennek orvoslására felszólítani azokat, akik ezeket okozzák vagy megoldhatják. De példa is van, Műemlékeink, de itt nem emlékművekre gondolok. Nem ugyan az a kettő. Szoborparkunk is van, bár még vezetőink sem tudják tán hol. És építmények, vannak házak,

amik a régi templom köveire épültek. Van, volt Petőfi kocsmá, volt patkó csárdánk és itt a Hungaroring, a kávériahegy és templomhegy –, mert nem azonos ám a kettő. De a turizmusa településünknek tisztelet a kivételnek a zéró vonal alatti. Pedig van idegenforgalmi bizottsága is Kerepesnek. Tenger-nagy a tenger nélkül sem ér sokat. Van vegyes, nemzeti és nemzetiségi kerepesi hagyomány is. Nem szabad veszni, hagynunk a folklórt. Nem a templomi önjelölt szónokok kellene nekünk, de fontos a hitélet támogatása. Fel kell karolni a kultúracsoportokat, nyugdíjas klubokat, a Kerepesi táncosokat. A német Stammtisch táncosokat, de a countryt, az aranyos, lilás, pávás, sarkantyús – kisvirágos táncosokat, sorolhatom a színpadnyuszi csoportot, és kell énekkórus is. Zeneiskolánk is van. Hallották már őket koncertezni? Pedig lehetne stb., stb. és így tovább sorba napestig mi is kéne még. Tudom pénz. De nem csak az kell ám, bár az is jó, ha van persze. De leginkább ötletek, tudás és tettek kellene most Kerepesen.

Springer Krisztina

Tudom: Sapka, sál!

HOVÁ MÉSZ PISTIKE?

- MEGYEK A CSERESZNYEFÁRA CSERESZNYÉT SZEDNI!
- DE HÁT TÉL VAN PISTIKE! TUDOM. SAPKA, SÁL!

A vicc az vicc, de ez most nem vicc! A német Önkormányzat levelet küldött a Kerepesi 3-14 éves korú gyerekeket nevelő családoknak. a következő tartalommal.

„A Kerepesi német önkormányzat nevében engedjék meg, hogy gyermekének ajándékkal kedveskedve kívánjunk, kellemes ünnepeket és egy nagyon boldog újévet. Mivel nem

mindenkit találunk otthon, így kérem, a sapka-sál garnitúra ajándékot, a gyermekek részére személyesen vegyék át a Szabadság út 91 sz. alatt a Kerepesi Rádió hangszer üzletében.

Kérem előzetesen a 06 28-560 -010 telefonszámunkon is egyeztetesenek, mert 1200 db sapka-sál garnitúrát vásároltunk és csak ennyi áll rendelkezésünkre.

Fogadják tőlünk olyan szívesen ezt a csekélységet, ahogy mi adjuk.”

Mind még nem került eddig kiosztásra. Ha önök vagy ismerőseik körében van 3-14 év körüli gyermek, aki véletlen nem kapott még levelet vagy a sapka-sál garnitúrát, kérem, fenti elérhetőségen jelezze szándékát és vegye át tőlünk. Higgyék el nem nemzetiségi vagy rászorultság alapon adjuk. Bármilyen furcsa is ez a mai világban és Kerepesen, de egyszerűen csak szeretnénk örömet okozni a gyermekeknek és szüleiknek. Ajándékozni tudni illik ugyanolyan örömet, mint ajándékot kapni. Talán még nagyobb is. Főleg, ha látjuk a sok mosolygó gyermeket.

(nök)

Advent Bécsben

SZERVEZÉS

Viszonylag rövid szervezés után megállapodtak az időpontban, mely december 10-e lett. Már nem kellett mást tenni, mint hirtelen annyi embert mozgósítani, hogy egy 50 személyes buszt megtöltsenek. Facebookon, e-mailben, személyes beszélgetésekkel elindult a szervezés, s néhány nap alatt az derült ki, hogy nincs hely, s aki még szeretett volna jönni, az várólistára került.

UTAZÁS

2013. november 10-én, kedden reggel a ködös, párás hideg ellenére fél 7-kor már gyülekeztek az utazók a Springerék háza előtt, ahova a buszt vártuk, ami meg is érkezett időben, s 7 órakor elindult a záródoklat. Rendkívül jó hangulatban telt a 4 órás út: poénkodásoktól, gyakori nevetéstől volt hangos a busz, ja, és természetesen Jani folyamatos „idegenvezetésétől”. Fél 12-re értünk Bécsbe a Rathaus (Városháza) elé, ahol 4 órát kaptunk, amit fakultatív lehetett eltölteni. Néhányan összefogtunk, s megnéztük a Rathaus árkádsorán lévő csodálatos jászolkiállítást. Abban reménykedve, hogy a kiállítás a belső termekben is folytatódik, be-

mentünk a földszintre, ahol különös kép fogadott bennünket: a teljes földszint kis boxokra volt felosztva, s minden boxban – ahova üvegfalon lehetett belátni – gyerekcsapatok szorgoskodtak. Voltak, akik mézeskalácsot készítettek, voltak, akik karácsonyi díszeket festettek, s még ki tudja hányféle kreatív tevékenységet folytattak. Nehéz szívvel hagytuk ott őket, mert csodálatos látvány volt a gyerekek ügyeskedése, de az időnk telt, s még nézelődni szerettünk volna. Nem messze a városházától található Bécs egyik gyönyörű temploma, a Hálaadás templom, amely a 19. század második felében neogótikus stílusban épült. A templom egyik oldalhajójában kiállítással egybekötött vásár hívta fel magára a figyelmünket. Egy libanoni fafaragó művész olajfából faragott, karácsonyi hangulatú műveit láthattuk: betlehemek, szentcsaládok, Krisztus-portrék, stb. Természetesen hagytunk egy kis időt arra is, hogy a Rathaus előtt lévő karácsonyi vásár színes forgatagában is eltöltsünk egy kis időt. Szájtátva néztük a sok színes sátrort, ahol a legkülönbözőbb portékákat kínálták meglehetősen borsos áron. Nekem legjobban azok a standok tetszettek, ahol mézből készült gyertyákat, nya-

A KEREPESI NÉMET

KULTURÁLIS EGYESÜLET TAGJAI

GONDOLTAK

EGY MERÉSZET,

S ELHATÁROZTÁK, HOGY MEG-

NÉZIK A BÉCSI

ADVENTI VÁSÁRT EGY BUSZ-

KIRÁNDULÁS

KERETÉBEN.

lánkságokat, kozmetikumokat lehetett kapni. Fél 3-kor indultunk visszafelé, de megálltunk Bruckban, egy csodálatos burgerlandi kisvárosban, ahol az Ungarische Krone névre hallgató panzióban vacsoráztunk. A vacsora bécsi specialitás volt: bécsi szelet vegyes salátával. Ebben így önmagában semmi különös nincs, de abban már igen, hogy én még életemben akkora szelet rántott húst nem láttam – csak max. vicces képeken –, amekkorát kihoztak: szabályosan lelógott tányérról. Bizony, meg kellett küzdeni vele sokunknak, hogy meg tudjuk enni. De meg kellett enni, mert annyira ízletes volt, hogy halálos bűn lett volna ott hagyni. Alig bírtunk felállni az asztaltól a vacsora végén, de az idő hajtott bennünket: indulni kellett haza. Negyed 6-kor elindult velünk a busz, és az elpilledt társaság fél 9-kor arra eszmélt, hogy újra megállt velünk a busz a kerepesi Cityben. Vége a napnak: emlékezetes volt, élménydús volt, ilyen kirándulásokra nagy szükség van.

m_ildi

November 11

Márton nap

A KEREPESI NÉMET
KULTÚREGYESÜLET
ÉLETÉBEN IMMÁRON
HAGYOMÁNY MEGEM-
LÉKEZNI ERRŐL A NAPRÓL.

DE KI IS SZENT MÁRTON?

A ma Szent Mártonként emlegetett római katona a legenda szerint - de ma már minden kétséget kizáróan bizonyítható – a IV. század elején született a mai Szombathely területén. Híres volt az elesettek, nélkülözők iránti érzékenységről. Egy alkalommal a hideg ellen úgy védett meg egy koldust, hogy a saját köpenyét tépte ketté, s azzal takargatta be a vacogó, fagyoskodó embert. Amikor meg akarták köszönni nagylelkűségét, s ezért püspökké akarták szentelni, szerénységében a ludak óljában bújt meg, azonban a libák gágogásukkal, hangoskodásukkal elárulták, így nem menekülhetett meg a megtiszteltetés elől. 2012. november 11-ét a Német Kulturális Egyesület a Faluházban ünnepelte meg. A megemlékezést szent

mise előzte meg, majd a jelen lévő 10-20 német nyelvet tanuló kisiskolás tanárukkal, az Egyesület tagjaival és a misén jelen lévőkkel kezükben lámpásokat tartva körüljárták a templomot, majd az Egyesület süteménnyel, teával, a felnőtteket forró teával köszöntötte a Faluházban. Az idei rendezvény kinőtte a Községi ház méreteit. Már korábban értesült a Német Önkormányzat arról, hogy a szilasligeti óvoda német csoportja Brigi óvónéni szervezésében nagyobb arányú megemlékezésre készülnek. A kerepesi iskola német tagozatos osztály csatlakoztak a programhoz. A Német Kulturális Egyesült, vagyis a Stammtisch Klub 7-10 nappal november 11-e előtt értesült arról, hogy kb. 180 gyerekre a hozzájuk tartozó felnőttre – tanárok, szülők – lehet számítani. Az előző év jól sikerült vendéglátását csak überelni volt szabad. Mit is tettünk? Vilámgyorsan megszerveztük, hogy libazsíros kenyeret fogunk kínálni lilahagymával, természetesen teával, illetve a felnőtteknek forralt bort. November 11-e délutánján 3 órakor a szilasligeti közösségi házban szorgos kezek munkához láttak: elkészült az 500 db zsíros kenyér, a több kilónyi

lilahagyma és a több 10 liter innivaló. A szomorú idő, a folyamatosan hulló csapadék, a sár és nyirkosság ellenére nagyon vártuk a gyerekeket, s féltünk, hogy az eső ellehetetleníti a programot. Ám fél 5 tájban arra figyeltünk fel, hogy a szilasi óvoda felől sok-sok apró fénypont közeledik, majd hamarosan hallani lehetett a dalokat is, amiket a kicsik énekeltek az óvónéni segítségével. Majd alig ocsúdtunk fel az első csodálkozásból, mikor Kerepes felől is megjelentek az apró fénypontok, s az énekhang egyre közeledett. Az elkésztő időjárás sem tudta tönkretenni a programot, s a sok lelkes gyerek és pedagógus örömét. Ráadásul, mire a a kisiskolásuk elkezdtek rövid, ám színvonalas műsorukat, még az eső is elállt. Óriási sikere volt a zsíros kenyérnek s a jó meleg teának, forralt bornak, nem győztük töltögetni a tálkákat, poharakat, s pillanatok alatt elfogyott a tekintélyes tömegű finomság. Bizton állíthatom, hogy ezzel a rendezvénnyel végérvényesen eldőlt, hogy a Márton-napot minden évben a hagyományok szintjén ünnepeljük, s most már csak az a fontos, hogy jövőre még színvonalasabb legyen a program.

m_ildi

Kerepes Anno

